

МИЛАН МИЦИЋ

МИ СМО ДИГИТАЛНИ СВЕТ

САМ САМ СЕБИ ХРАМ, ТРБУХ...

«Време из снова»,
велике равнице,
ветрови.
Стално насељавање
пустиња крилима
која се окрећу.

Сам сам себи
дивљи предак,
основна житарица,
јестиви плод,
океан и море,
морска жетва,
весећи мост
до друге обале.

Живети и јести,
то ми је гесло.
Сам сам код куће.
Сваке ноћи снесем
милион јаја
и поједем их дању.

Ово је време из снова
пуно пегавих крајева.
Зато хрסקавицу тражим
и кост у пустињи
насељену стално
ветровима који се окрећу.

Сам сам себи
храм, трбух,
архитектура,
грађански рат,
нова мапа.

СВЕМОЋНЕ ДУБИНЕ УЖИВАЈУ У МЕСУ

Дубине од петсто
хиљада метара
разликују се по бојама,
по влази
и моралним врлинама,
по свежим летима
и врстама краљевског лотоса!

У њима подсећамо
на носороге,
препредени и паметни
лако запажамо плен,
у њима живимо у крилима,
не у крдима,
него као песак
под светлошћу!

Свемоћне дубине
уживају у месу,
у роговима који
су другачији,
у растегљивим ветровима,
у полној зрелости
правих дивова!

СВЕ ЈЕ ОВО ПУЦАЊЕ ЉУСКЕ

Ред је поново успостављен.
Забављамо се и не радимо!
Све је бело.
Очитавамо стања
у финим ротацијама
и варирамо по врстама.
Пасемо челичну траву!

Истовремено смо личност,
место и време!
Крадемо одличја.
Измишљамо гладовања
и благотворне кише
и космос који је
превише бучан!

На посебан начин прилагођени
свуда по свемиру
упијамо влагу,
квасимо стопала
на дну океана
и још исто толико времена
спавамо на планини!

Све је ово
пуцање љуске,
ред који се успоставља,
крај седмог света
са прастарим особинама
и глађу која се
не заборавља!

У светој води
мале су нам уши,
мали нам је мозак,
време и уста!

НИГДЕ У СВЕМИРУ НЕМА СУНЧАНЕ ПЕЋИ

Од памтивека ловимо
плаво бусење
док не постанемо поново.
У поретку света
сустижемо једни друге
и шаљемо глад
као писма!

Нигде у свемиру нема
сунчане пећи
где се можемо огрејати.
Ни страшне тутњаве.
Ни подмуклих врачева
који нам шаљу поруке
да смо у сродству с хоботницама.

Количина паре
коју имамо
домет је наше видљивости!
Чудесна појава.
Мрачна комора
у којој упијамо влагу.

(Из ње су прогнани синови
давно отишли
да образују звезде!)

Непромишљене душе
седе на терасама
космичких маглина.
Као питање масе.
Као свађа међу боговима.

НАШИ СНОВИ СУ УСТАЉЕНЕ СЕЗОНСКЕ ПОПЛАВЕ

Нека врста муља је
спасавање од сна.
Бели патуљци.
Звезде на штакама.
Оркани и олује.
Мотори различитих зона,
под морем.

Ми смо драга
лепи, али опасни.
Не бежимо од сна.
Певамо.
Играмо срећни,
жмурке у пустињи.

Вриштимо, драга,
на недостижним висинама,
у барометрима шума,
у вечитим кретањима,
у необичним испарењима,
ми, растојање међу таласима.
(Наши снови су
устаљене сезонске поплаве, драга.)

Певамо на великој расправи,
у вечитом премотавању времена,
као бела ноћ,
као шкољке и ране.

Ми смо примамљиви
и моћни биљоједи,
страшног изгледа, драга.

МИ СМО ЕДУКОВАНИ МЕСНИ ПРОИЗВОДИ

Ми смо едуковани
месни производи
уочљиви микроскопом,
са етикетама на
јамицама образа,
људи-пингвини,
контејнери за смеће.

Нахрањени смо добро.
Образовани као стара земља.
Ухрањени едукацијом,
димним кодовима,
светлосним јесенима,
кривинама језера,
мистеријом историје.

Ми смо интелигентна форма
слаба на ширење хоризоната.
Угрожени посао,
грана власти.
Побеђена легендом
последња година ратовања
у великим дубинама!

НАШ МОЗАК ЈЕ КРИЈУМЧАРЕНА РОБА

Наш мозак је
кријумчарена роба,
дизајн за «наопачке»,
империјални систем,
кашасти одливак
у облику ножа!

Он је увек:
национални парк,
атомски часовник,
моћна сила,
јелен у кретању!

Он је стварно,
кријумчарена роба,
гарант о наплати,
фосилно гориво,
скупоцено драго камење!

У њему циклуси стена
и платни биланс
дружења уз плес!

ИНКВИЗИЦИЈА ЗНАЧИ ИСТРАГА

Имамо обичан договор
у ружи цивилизације:
договор о поседовању,
о одвајању пријатеља
од залиха,
о племенским тотемима,
о обрисима у црном камену,
о лицима која рђају,
о обавезној дискриминацији.

Ми смо група
обичних људи,
лучни мост,
древни мириси!
Сматрамо да смо
начинили себе
од лошег црвеног дрвета!

(Увек кроз звезде
откривамо нешто непознато:
тежак и монотон рад,
начин на који се
не преноси месечина,
футуристичке пројекте
са мирисом гаражи,
слободу у потпорним луковима,
пет сунца у једном.)

Инквизиција значи «истрага».
Уметност пројектовања бора.
Практично решење.
Расвета.

ЈА САМ ПЕЋИНА ЛЕД, КАМЕН И ЛАВА

Ја сам пећина,
лед, камен и лава,
универзална супстанца-
колевка цивилизације.

Пренасељен сам.
Да, великим бизнисом!
Природним богатствима.
Сунцем и монсунима.
Страшном казном.
Да, ја сам
најстарији замак,
стрела и циљ,
«пут свиле»,
самостална земља
чудна по облицима.

Сам сам себи
смртоносни симптом,
етнички сукоб,
температурни екстрем!

МРШАВИ ПРОЖДРЉИВЦИ ЖИВОТА

Боримо се снагом цвећа,
у собама за примање,
крајње живахни,
склони усхићењима
и раном пупљењу.

Ми смо стање чежње,
најтеже пробуђени спавачи,
нова сунца,
сложени низ корака и снова,
висина која се
може регулисати.

Мисао смо у праху планета.
Кућица на леђима.
Мршави прождрљивци живота!

ПРЕЋИ МОРЕ НА САПИМА АНТИЛОПЕ НАШ ЈЕ САН

Замена за земљу
је светлећа нит,
укусно млеко,
подијум за плес,
мудро лебдење.

Веома добро
гасимо жеђ
дугим веровањем.
Једни другима
причамо приче
о насељавању очију.
Поднесени као жртве
из подвига у подвиг
обезбеђујемо звезде унуцима.

Прећи море на
сапима антилопе
наш је сан.
Сведочанство да смо
икад постојали.
Поновни тријумф.

Варамо се као небо,
као дивови са сто тела,
као примитивни
пејсажи наде!

Као животиња у олуји!

МИ СМО ПСЕЋА ЗВЕЗДА

Ми смо једна звезда.
Ћилибари.
Нуклеарна реакција.
Слонови који пију воду.
Васионско пространство
и време.

Наши градови су
грудве прашине.
Природно пражњење,
псећа звезда,
предатори црни
као чигре,
ноћна фотографија козорога!

Ми,ипак имамо сунце,
копча који лови птице,
велику,окрутну брзину
регулисану фотоћелијама!

Ми се чувамо!
Организам нам лети
преко неба!
Ми смо псећа звезда!
Статички електрицитет!
Мучнина!

БРОЈИМ СВАКЕ НОЋИ ЛЈУДЕ БЕЗ ДЕЦИМАЛА

Бројим сваке ноћи
људе без децимала,
нову месечину,
јелене,
кротка клања,
путеве до мора,
војске-даваоце крви!

Овде је велики вашар:
певачи на двору,
еруптивна пражњења,
отисци прстију
са наклоношћу звери,
људска тела
са разним потребама,
угинуле папрати,
елипсаста путовања,
виртуелна љубав
у четири космичке брзине!

Живо биће сам!
Човек-лоша вест!
Хипербола!
Реч која греје ваздух,
спектакуларна птица-
монтирани скелет,
препознатљива, топла
жућкаста хризантема!

МИ СМО ДИГИТАЛНИ СВЕТ

Ми смо дигитални свет.
Десет сати светлости.
Опасно гледање у небо.
Весели вампири
јефтинији од мало језе.

Наши јунаци су
морске рибице,
експлозивна светлост-
нулти радијус,
најфинији део срца-
мултимедијални Дон Жуан!

Ми смо зелени
дигитални свет!
Бела терапија, кикот,
прскалице,
жућкасти пајаци,
алергија на топлу месечину!

ПЛЕМЕНИТА ГРАВИТАЦИЈА СУ НАШЕ СЕНКЕ

Наши животи
имају лагани приступ:
мало тла под ногама,
мало геолошке будности,
мало картографије
звезданог неба-
сурфовања по осмеху!

Племенита гравитација
су наше сенке,
отмени облаци
без електромагнетског сумњичења,
дивљи копци
немоћни у оријентацији,
сан тигрова
под смоквом!

Наше трепавице
су нежна бића,
коридори херметизма,
инфрацрвена буђења,
издржљиви регистри
црно-белих слика!

ОПАСАН САМ ЗА ВАСИОНУ КАО КИДНАПОВАНА ФОНДАЦИЈА

Ја сам човек-
лонгитудинални манекен.
Одмарам као бизарност
на дрвету.
Масовно исчезавам,
повремено.
Слободно лутам уплашен
као пепито-лептир.

Ја сам поносни,
апстрактни млекација.
Важна сила,
готово случајно.
Први обућар.
Уметнички злочин
раног верања
по звездама.

Сам сам себи
сопствена немоћ,
посебан начин вешања,
мали гејзирски базен.
Велелепност сам
поврћа на пијаци.
Високи стил опхођења
дивних,електричних јегуља!

Опасан сам за васиону
као прибор за крикет,
као лакрдијаш-гигабајт,
као киднапована фондација!